

DHF under fornyelse

Af *Grethe Ilsøe*, formand for DHF

Rapport fra et kommissorieår

DHF's årsmøde i Vigsø 26. august 1990 er blevet opfattet som en meget dramatisk begivenhed, hvor alle valg, uventet og under en vis turbulens, endte med nyvalg (jf. ref. af repræsentantskabsmødet i FN 1991, s. 61–66).

I virkeligheden var det der hændte på årsmødet blot en logisk konsekvens af de seneste års kriseudvikling i DHF. En udvikling som først blev synliggjort og helt uomgængelig, da Dansk Kulturhistorisk Museumsforening sommeren 1990 opsagde sit kollektive medlemsskab med virkning fra 1. januar 1991. Herved tvang DKM nemlig alle andre parter, de øvrige sektioner, DHF's daværende styrelse og omsider også de direkte medlemmer til erkendelse og stillingtagen. Og det gjorde man så på årsmødet i Vigsø.

Resultatet blev i første omgang en ny styrelse, der som kommissorium fik pålagt »at gennemføre en grundig og seriøs overvejelse og forhandling med alle interesserede kredse af, hvorvidt og hvorledes DHF ved en fornyelse kan bidrage til at samle og fremme det historiske arbejde i Danmark«.

Ser man nøjere på krisen i DHF, er der flere forhold, der springer i øjnene: På den ene side den ofte fremhævede kendsgerning, at væksten indenfor SLA, SLF og DKM med deraf følgende styrkelse og profilering af den enkelte sektion og dens særopgaver har overflødiggjort DHF's »formynderskab«, – og på den anden side en forældet, autoritativ ledelsesstil og deraf svigtende evne til at skabe tillid og fremme en åben dialog indenfor DHF.

På denne baggrund har det været naturligt at koncentrere kommissoriearbejdet om to hovedpunkter: udarbejdelse af forslag til nye vedtægter efter en samrådsmodel og gennem-

førelse af en enquete om synspunkter, behov og ideer vedr. DHF's fremtidige virksomhed.

Nye vedtægter

Det har været et ufravigeligt krav fra de nuværende sektionsmedlemmer, SLA og SLF, at DHF organiseres som et samråd, der sikrer medlemmernes ligeværdighed i styrelse og samarbejde. Det overordnede formål med samrådet er at koordinere samarbejdet imellem de tilknyttede landsorganisationer, specialforeninger og institutioner, og at løse opgaver, der med fordel kan udføres i fællesskab. Dette udtrykkes i et protokollat om samrådets virksomhed, hvori det bl.a. hedder: »Samrådet udfører opgaver, hvor der er reelle fordele ved samarbejdet, hvad enten det drejer sig om administrative, økonomiske eller publiceringsmæssige områder eller hvor medlemmerne med fordel kan optræde i fællesskab overfor myndigheder og andre organisationer«, endvidere at »Samrådet kan afholde medlemsmøder eller offentlige møder om emner af væsentlig faglig eller politisk betydning for medlemmerne«.

Der er ikke tvivl om, at samrådsmodellen langt bedre svarer til landsorganisationernes behov end paraplyforeningsmodellen. For specialforeningerne og institutionerne, der i vedtægtsforslaget sikres en repræsentation på 4 styrelsesmedlemmer, vil der næppe i praksis være følelige ændringer.

Som en logisk følge af ændringen til samråd indeholder vedtægtsforslaget et navneskift til Dansk Historisk Fællesråd, hvorved forkortelsen »DHF« opretholdes.

Enquete

I foråret gennemførtes en enquete primært blandt DHFs direkte medlemmer, idet sektionernes synspunkter var tilkendegivet igennem deres repræsentanter i styrelsen. 46% (30 ud af 65) af de direkte medlemmer har til

dato besvaret de udsendte spørgeskemaer. Foruden om konkrete vedtægts- og kontingentforhold indeholdt skemaet spørgsmål om principielle synspunkter på DHFs evt. fremtidige møde, kursus, informations- og publikationsvirksomhed. Svarene fordeler sig som følger:

	Ja	nej	ved ikke	ubesvaret
mødevirksomhed udenfor årsmødet	15	9	2	4
kursusvirksomhed	10	10	2	8
informationspjecer	17	4	2	7
publikationsvirksomhed	27	0	0	3

Der synes således ingen tvivl om, at stort set alle, der har besvaret spørgsmålene, finder DHFs publikationsvirksomhed væsentlig og ønsker den fortsat. Et flertal er interesseret i ad hoc udsendelse af informationspjecer om DHFs og medlemmernes virksomhed, knapt halvdelen går ind for mødevirksomhed udover årsmødet, mens kun et mindretal mener, at DHF skal formidle kursusvirksomhed. Det er vigtige pejlemærker for den kurs, et fremtidigt Dansk Historisk Fællesråd og dets styrelse skal lægge.

Arkivlov

For vistnok første gang har DHF mobiliseret både offentligheden og historikerverdenen ved at tage initiativ til et offentligt møde om kildeadgang og arkivlov. Mødet fandt sted 31. januar 1991 i Fællessalen på Christiansborg. Baggrunden for mødet var det »Udkast til Lov om offentlige arkiver m.v.«, der netop havde været til udtalelse hos en række myndigheder, institutioner, foreninger og organisationer, og hvis regler om kildeadgang vil få afgørende betydning for såvel forskningen i videste forstand som for den frie meningsdannelse. Mødet blev arrangeret i samarbejde med Forskningsinitiativet Dansk Politik under Forandring 1945–55. Som medindbydere stod Det kgl. danske Selskab for Fædre-

landets Historie, Selskabet for Udgivelse af Kilder til dansk Historie, Selskabet for Historie og Samfundsøkonomi, Dansk Udenrigspolitisk Institut, Dansk Selskab for Europaforskning, Dansk Selskab for Statskundskab, Dansk Pressehistorisk Selskab, Selskabet for Udforskning af Arbejderbevægelsens Historie, Landbohistorisk Selskab, Skovhistorisk Selskab, Selskab for dansk Skolehistorie, Told- og skatthehistorisk Selskab, Samfundet for dansk Genealogi og Personalhistorie, Sammenslutningen af Lokalhistoriske Foreninger, Sammenslutningen af Slægtshistoriske Foreninger, Sammenslutningen af Lokalarkiver, Arkivforeningen og Stadsarkivarforeningen.

I mødepanelet indgik tidligere departementschef Erik Ib Schmidt, professor Niels Thomsen, lektor Peter Blume og undertegnede formand for DHF, der alle tillige med mødets dirigent, ambassadør Eigil Jørgensen, har bidraget til bogen om emnet »Retten til viden. Om adgang til den offentlige forvaltnings arkiver«.

Der var omkring 220 deltagere i mødet, der må betegnes som en succes (se referat s. 151). Samtidig forekommer det mig at være et godt bevis på, at DHF ved denne form for aktivitet har en central opgave i forhold til medlemmerne. I styrelsens forslag til nye vedtægter indgår da også, at DHF bl.a. har til formål »at følge udviklingen på det lov-mæssige og administrative område og at

tage politiske initiativer til gavn for medlemmerne».

Dansk kulturhistorisk Opslagsværk

I denne redegørelse for DHFs aktivitet under kommissoriet må retfærdigvis også nævnes færdiggørelsen af Dansk kulturhistorisk Opslagsværk. Det har kort udtrykt været »et knoklearbejde« såvel for redaktøren som for især 2 af styrelsens medlemmer. Den status, der fremgik af formandsberetningen på Vigsø mødet (se FN 1991, s. 62), svarede nemlig ikke til de barske realiteter. I skrivende stund er man dog så vidt, at artiklerne er sat, korrektoren læst og ombyrning gennemført. Ifølge produktionsplanen er DKO færdigtrykt og vil foreligge til det kommende års-

møde 25. august i Svendborg. Seneste subscriptionsstal er ca. 1.700. Oplaget bliver på 2.500 eksemplarer.

Bauers Calender

Endelig skal nævnes, at styrelsen har iværksat en genoptrykning af Bauers kalender, som har været udsolgt og komplet uopdrivelig i en årrække. Den vil foreligge 1. september 1991. Prisen bliver 98 kr. indtil 1. november, derefter 138 kr. Forsendelsesomkostninger tillægges. Oplaget bliver på 1.500 eksemplarer.

Det har været et travlt og spændende år, hvis opgaver og resultater for mig bekræfter, at DHF også i fremtiden har en væsentlig plads at udfylde i historiens danske hus.

Kildeadgang og arkivlov

Referat af møde på Christiansborg 31. januar 1991

Mødet var arrangeret af Dansk Historisk Fællesforening i samarbejde med forskningsprojektet »Dansk politik under forandring«. Medindbydere var en snes andre historiske foreninger, selskaber og sammenslutninger. Der var omkring 220 deltagere. Blandt de tilstedeværende var fhv. kulturminister *Ole Vig Jensen*, en del medlemmer af Folketingets rets- og kulturudvalg, flere repræsentanter fra centraladministrationen, mange aktive forskere inden for historie og samfundsvidenskabelige discipliner og et stort antal arkivfolk.

Ambassadør, fhv. direktør i Udenrigsministeriet *Eigil Jørgensen* var dirigent. Ved mødets afslutning opsummerede han indholdet af de mange taler på flg. måde: Arkivlovsspørgsmålet er et omfattende, kompliceret og tværministerielt problem, der også inddrager register- og offentlighedslovgivningen. Langt fra alle relevante aspekter er medtaget i det lov-

forberedende arbejde, og der er derfor fra næsten alle sider et stærkt ønske om et udredningsarbejde i form af en kommission eller udvalg.

Mødet blev indledt med, at fhv. departementschef *Erik Ib Schmidt*, professor *Niels Thomsen*, lektor *Peter Blume* og landsarkivar *Grethe Ilsø* uddybede de indlæg, der har været trykt i bogen »Retten til viden. Om adgang til den offentlige forvaltnings arkiver« (Odense Universitetsforlag 1990).

Erik Ib Schmidt sagde, at vi ganske vist har haft en høringsrunde, men der har ikke været tale om en egentlig folkelig debat, hvor de involverede parter har kunnet udveksle synspunkter. Dette er betænkeligt, for sagen om arkivloven drejer sig i virkeligheden om et grundlæggende demokratiproblem. Det er et spørgsmål om hvilken status »ordkonserver« (de konserverede ord på papir, disketter m.v.) skal have i vort demokratiske samfund.

Schmidt gjorde opmærksom på, at embedsmænd og politikere ofte bliver usikre p.g.a. dansk forvaltnings formløshed. Der eksisterer ingen præcise regler for, hvad der må smides væk og for notatpligt. Dermed kan den information, som ikke er bevaret i »ordkonserves« gå tabt. De aktuelle sager om familiesammenføring for tamilerne og om Hartling-kontoen viser netop, at »ordkonserves« ikke er tilstrækkeligt til at dokumentere, hvad der egentlig er sket. Der er altså et stort behov for almene overordnede retningslinier og forståelige principper, og der må afsættes rimeligt meget tid til at formulere dette. Schmidt ønskede en kommission eller et udvalg og henviste i øvrigt til den svenske »Magtudredningsrapport« som et forbillede.

Niels Thomsen fremhævede, at information er et redskab til kontrol og styring. Det er vigtigt, at beslutningstagerne kan blive stillet til ansvar for deres handlinger endnu, mens de er aktive. På denne baggrund er en 80-90-års tidsgrænse helt urimelig. Thomsen pegede på, at Danmark har en lang tradition for åbenhed i forvaltningen, men det stadigt mere komplicerede samfund gør det bydende nødvendigt, at befolkningen får friere adgang til forvaltningens papirer. Den stigende integration med andre nationer bør også føre til en opblødning af tilgængelighedsbestemmelserne. Det er f.eks. utilfredsstillende, at Danmarks EFrelationer er unddraget fra offentlighedslovens regler om aktindsigt. Vi skal ikke være bange for kritik fra udlandet, hvis vi indfører mere liberale adgangsregler, sluttede han.

Ligesom Thomsen slog Peter Blume til lyd for, at lovgivningen på arkivområdet bliver knyttet snævert sammen med offentlighedsloven, og han inddrog tillige registerlovene, der efter hans mening trænger til en revision. De gældende bestemmelser indebærer som udgangspunkt, at EDB-registre skal slettes, når de mister deres administrative betydning. Og loven udelukker helt muligheden af at bevare private elektroniske registre. Blume understregede, at de elektroniske registre bør behandles på præcis samme måde som manuelle. Han henviste til tilstanden i Norge, hvor aflevering til arkiv anses for fuldt betryg-

gende. Han oplyste endvidere, at der er et EF-direktiv på vej, som vil indebære, at alle registerpersonoplysninger skal slettes efter administrativt brug. Det er derfor meget vigtigt, at man i Danmark tager højde for denne situation. Han fandt det iøvrigt uheldigt, at ansøgninger om aktindsigt eller arkivadgang alene bliver behandlet af myndigheden eller rigsarkivaren. Han argumenterede for oprettelsen af et uafhængigt nævn i stil med det norske Råd for Tavshedspligt og Forskning, hvor både arkiv, myndigheds- og forskningsinteresserer er repræsenteret.

Grethe Ilsøe fastslog, at en arkivlov skal sigte mod indsamling og bevaring af et dækkende materiale af hele det danske samfunds historie. Det er derfor vigtigt, at også private arkiver bliver bevaret, og den tiltagende privatisering gør dette endnu mere presserende. Ilsøe konstaterede, at der i dag eksisterer en sand babylonisk arkivforvirring. De mere end 400 danske arkiver arbejder uden synderlig grad af koordination, og det beslaglægger alt for mange ressourcer – både for arkivfolk og forskere. Hun foreslog at oprette et fællesorgan, hvor brugerinstitutionerne skal være repræsenteret. Det kan bl.a. være med til at udvikle en database for samtlige danske arkivinstitutioner. Desuden må bevaringsplanlægningen koordineres. En forudsætning for at kunne få adgang til kilderne er, at disse overhovedet kan fremskaffes. Der er derfor brug for klare og rimeligt stærke regler, som kan tvinge administrationen til god arkivskik. Hermed tænkes bl.a. på ordentlig journalføring og gode opbevaringsforhold inden afleveringen til de offentlige arkiver. Ilsøe regnede med, at mere arkivundervisning til administrationens personale vil føre til bedre arkivskik. Men det koster penge!

Sammenfattende kan det siges, at de 4 oplægsholdere fandt alvorlige mangler i lovudkastet ud fra hver sin synsvinkel, og de anbefalede alle et videre udredningsarbejde.

I anden del af mødet bidrog i alt 12 debattører. Fhv. kulturminister Ole Vig Jensen lagde for. Han erklærede, at adgangen til information principielt må være ubegrænset, så han var ikke meget uenig med forfatterne til »Retten til viden«. Han fastslog, som også

departementschef i Kulturministeriet Jørgen Harder Rasmussen senere gjorde det, at det udsendte lovudkast havde været ment som et oplæg til en debat, der så skulle danne grundlag for udarbejdelsen af det egentlige lovfor-slag.« Proceduren var høre/lytte/ forhandle/ beslutte.

Vig Jensen mente, at lovudkastet var brugbart, men han var ikke fremmed for en yderligere liberalisering m.h.t. arkivadgang. Han medgav, at hørings svarene havde givet forslaget en meget skrap medfart, men understregede, at det videre arbejde nok kunne give anledning til en del debat i den berørte ministerkreds. Han mente, at pressen ikke helt havde forstået, hvor kompliceret sagen egentlig var. Hans bud var at lægge forslaget op for folketinget nu, men han ville ikke afvise en kommission.

Derefter gik *Jørgen Dieckmann Rasmussen*, formand for Sammenslutningen af Lokalhistoriske Arkiver, på talerstolen. Han fremhævede især fraværet af det kulturelle aspekt og talte for en samlet løsning for det, han betegnede som den nationale kulturarv. Han savnede de lokalhistoriske arkiver i lovudkastet og fandt, at flere vigtige kildegrupper, såsom fotografier, ikke i tilstrækkelig grad er omfattet af bestemmelserne om bevaring. Endelig ytrede Dieckmann Rasmussen ønske om en opdeling af rigsarkivembedet i to embeder: ét som leder af Rigsarkivet og ét som øverste ansvarlig for dansk arkivvæsen.

Palle Roslyng, formand for Historielærerforeningen for gymnasiet og HF, pegede på fraværet af synspunkter om det folkeoplysende arbejde. Han mente, at dette må tilgodeses med mange lokale arkivinstitutioner.

Peter Bondesen, formand for Sammenslutningen af Lokalhistoriske Foreninger, ønskede mere samarbejde mellem landets arkiver og mellem brugerne. Desuden må arkivområdet have tilført flere ressourcer. Han nævnte som eksempel, at læsesalene på flere af landsarkiverne efterhånden er alt for små i forhold til publikumspresset.

Kai Hørby, docent ved Historisk Institut ved Københavns Universitet, sluttede sig til synspunktet om, at brugerne må tilgodeses bedre. Han mente navnlig, at forskningssiden

er for svagt repræsenteret i lovudkastet. Arkivvæsenet bør integreres kraftigere i forskningsplanlægningen fremover bl.a. for at danske forskere kan stå sig bedre i international sammenhæng.

Nikolaj Petersen, professor i statskundskab ved Aarhus Universitet, og *Klaus Kjølse*n, overarkivar i Udenrigsministeriet, beskæftigede sig begge med tilgængelighedsspørgsmålet i sager, der vedrører forholdet til udlandet og sikkerhedstjenesten. Petersen tilkendegav, at der kun i ganske særlige tilfælde bør være tale om længere adgangsfrister end 30 år. Han henviste til, at Norge har en meget liberal tilgængelighedspolitik, selv om det er et lille land. Også Kjølse anbefalede 30 år, i overensstemmelse med EF-praksis. Han ønskede desuden større koordination mellem ministerierne i adgangsspørgsmål, da akterne er interministerielle.

Jørgen Harder Rasmussen understregede, at lovudkastet er udarbejdet i Kulturministeriet på grundlag af rigsarkivarens forslag. Videre nævnte han, at man i arkivlovudkastet har tilstræbt en nøje sammenhæng med principperne i den gældende offentlighedslov. Som svar til Dieckmann Rasmussen sagde han, at de lokalhistoriske arkiver ikke er blevet inddraget i lovudkastet, fordi der i givet fald ville blive tale om en slags museumslov. Dette ville sprænge de økonomiske rammer, for loven skal være udgiftsneutral. I øvrigt konstaterede Harder Rasmussen, at debatten tilsyneladende ikke drejede sig så meget om arkivloven som om offentlighedsloven og registerlovene, og disse emner hører ind under et andet ministerium.

Birgit Nüchel Thomsen, arkivar ved Rigsarkivet, formand for »Dansk politik under forandring« og redaktør af »Retten til viden«, opponerede mod Harder Rasmussens sidste bemærkning, idet hun – i forlængelse af tidligere indlæg – fremhævede nødvendigheden af at sammenkoble de tre sæt af love. Hun roste også den løsning, som man er kommet frem til i Canada efter 10 års udredningsarbejde og som har ført til lovgivning om privatlivets fred og om arkivdannelsen i bredere forstand.

George B. Nannestad, medlem af udvalg om dansk informationspolitik og om audiovisu-

elle medier, gjorde opmærksom på, at flere og flere informationer i fremtiden kun bliver maskinlæsbare. Af den grund må arkivmyndighederne sørge for at holde det nødvendige apparatur vedlige – ikke bare i 50 år, men i mere end 500 år. Også dette problem må lovgivningen tage højde for.

Søren Møller Christensen, redaktør af tidskriftet »Vandkunsten« (udgivet af Center for Freds- og Konfliktforskning), oplyste, at en række høringssvar anbefaler et udvalgsarbejde til kulegravning af arkivproblematikken, og han støttede selv tanken. Det samme gjorde en række af de andre debattører (*Dieckmann Rasmussen, Bondesen, Petersen, Roslyng* m.fl.). Navnlig Petersen og Hørby påpegede, at der skal være brugere – ikke mindst forskere – med i udvalget. Kun journalist Leif Larsen gik imod tanken om en kommission. Han frygtede for, at dens arbejde ville kunne strække sig over mange år. Efter hans mening ved vi allerede nu, hvad det hele handler om. Det gælder blot om at træffe beslutningen. Denne beslutning skal være: fri tilgængelighed for alle arkivalier, idet misbrug naturligvis skal kunne forfølges ved domstolene.

I de afsluttende bemærkninger fra de 4 oplægs- holdere blev det fra flere sider foreslået at

flytte dele af arkivlovsområdet over til Justitsministeriet eller evt. Statsministeriet. Det drejer sig om spørgsmålene vedr. arkivdannelse, aflevering og tilgængelighed, mens det organisatoriske godt kan forblive i Kulturministeriet. Det var tillige Erik Ib Schmidts opfattelse, at den foreslåede kommission bør nedsættes af statsministeren for lettere at løse de tværministerielle problemer. I modsætning til Leif Larsen mente Schmidt, at en kommission eller et udvalg må kunne nå frem til et resultat i løbet af relativt kort tid. For det skal være en lille gruppe personer, der i forvejen har et indgående kendskab til problematikken.

Grethe Ilsøe afsluttede mødet i sin egenskab af formand for Dansk Historisk Fællesforening. Hun fastslog, at det er nødvendigt at tilføre ressourcer til arkivområdet og at skabe faste regler for arkivdannelsen og bevaringen af arkivalier i det hele taget. Hun rundede af med at citere den svenske arkivudredning »Samhällets arkivproblem«, der ser det som en hovedopgave for arkivvæsenet »at skabe reelle forudsætninger for ytringsfriheden«. Lad os gøre det samme i Danmark, foreslog hun.

Referenter: *Jørgen Mikkelsen* og *Steen Ousager*

Dansk Historisk Fællesforening

RESULTATOPGØRELSE FOR PERIODEN 1/1-31/12 1989

Note	Kr.	Kr.
<i>Kontingenter:</i>		
Sammenslutningen af Lokalhistoriske Arkiver.....	15.400,00	
Sammenslutningen af Lokalhistoriske Foreninger.....	15.400,00	
Dansk Kulturhistorisk Museumsforening.....	15.400,00	
59 medlemmer.....	14.750,00	60.950,00
<i>Tilskud:</i>		
Kulturministeriet.....	200.000,00	
Overført til 22 amtssamfund.....	130.000,00	
Yderligere overførsel vedr. 1988, netto.....	15.000,00	55.000,00
		115.950,00
<i>Omkostninger:</i>		
Årsmøde.....	23.237,73	
Møder og rejser.....	16.441,22	
Honorarer.....	14.000,00	
Administration.....	12.070,20	
Kurser.....	4.600,00	
Historisk Vejviser.....	5.101,14	
Jubilæumsgave.....	2.100,00	
Arbejdsmarkedsbidrag.....	1.838,00	
Difference.....	0,63	79.388,92
		36.561,08
1. Fortid og Nutid.....	÷ 25.010,49	
2. Siden Saxo.....	12.719,10	
3. Bogsalg.....	853,38	÷ 11.438,01
		25.123,07
Renteindtægter.....		6.490,42
Overskud,.....		31.613,49
hensat til:		
Investeringer.....	841,90	
Reserver.....	265,76	
Fortid og Nutid.....	892,03	
Siden Saxo.....	9.589,43	
Informationsvirksomhed.....	30.000,00	41.589,12
Underskud, overført til egenkapitalen.....		÷ 9.975,63

AKTIVER

	Kr.	Kr.
Girokonto		176.971,28
Sydbank, konto nr. 1000444		7.671,03
Sydbank, konto nr. 4001894		1.239,19
Sydbank, konto nr. 4001910 – reserve		29.851,46
Sydbank, konto nr. 4001902 – investering		32.109,77
Sydbank, konto nr. 4001928 – Fortid og Nutid		34.021,70
Sydbank, konto nr. 4001936 – Siden Saxo		33.490,56
Tilgodehavende, bogsalg		3.092,65
Diverse debitorer		5.156,00
Tilgodehavende, Fortid og Nutid		27.085,03
Tilgodehavende, moms		57.453,21
Tilgodehavende, ferie		43,44
Tilgodehavende D.K.O.		2.401,60
		<u>410.586,92</u>

PASSIVER

Skyldig A-skat		509,00
Diverse kreditorer		14.220,00
A.I.O.		<u>165.650,20</u>
		180.379,20
Formue, primo	71.481,32	
Underskud 1989	<u>9.975,63</u>	61.505,69
<i>Hensættelser:</i>		
<i>Investeringer:</i>		
Primo	31.267,87	
Yderligere hensat	<u>841,90</u>	32.109,77
<i>Reserver:</i>		
Primo	29.585,70	
Yderligere hensat	<u>265,76</u>	29.851,46
<i>Fortid og Nutid:</i>		
Primo	33.129,67	
Yderligere hensat	<u>892,03</u>	34.021,70
<i>Siden Saxo:</i>		
Primo	33.129,67	
Yderligere hensat	<u>9.589,43</u>	42.719,10
<i>Informationsvirksomhed:</i>		
Hensat i 1989	30.000,00	30.000,00
		<u>410.586,92</u>

DANSK KULTURHISTORISK OPSLAGSVÆRK

	Kr.	Kr.
Salg		870,00
Tilskud		246.820,00
Renter		1.409,90
Lønninger	229.810,28	
Forsendelse	18.555,97	
Administration	275,58	
Checkkonto	2.859,67	
Lån DHF		2.401,60
	<u>251.501,50</u>	<u>251.501,50</u>

SPECIFIKATIONER TIL RESULTATOPGØRELSE

	Kr.	Kr.
<i>1. Fortid og Nutid.</i>		
Abonnementssalg		162.595,08
Løssalg		8.700,00
Tilskud: Forskningsrådet	20.000,00	
Kulturministeriet	<u>25.000,00</u>	45.000,00
Trykning	166.496,14	
Honorarer	9.000,00	
Forsendelse	49.469,38	
Administration	11.642,61	
Afskrivning	4.697,44	÷ 241.305,57
Underskud		<u>25.010,49</u>
<i>2. Siden Saxo</i>		
Abonnementssalg		338.252,00
Løssalg		12.526,00
Tilskud Kulturministeriet		20.000,00
Trykning	215.478,00	
Honorarer	17.700,00	
Forsendelse	48.778,70	
Administration	1.023,00	
Bidrag til fællesadministration	4.000,00	
Produktionsudgifter	24.959,20	
PR-markedsføring	22.120,00	
Honorarer, redaktionen	<u>24.000,00</u>	÷ 358.058,90
Overskud		<u>12.719,20</u>
<i>3. Bogsalg</i>		
Salg		15.954,75
Copydan		950,36
»Lokalhistorien i undervisningen«	2.900,20	
Honorarer	3.850,86	
Forsendelse	2.716,01	
Administration	<u>6.584,66</u>	÷ 16.051,73
Overskud		<u>853,38</u>

Dansk Historisk Fællesfond

(8. regnskabsår)

RESULTATOPGØRELSE FOR PERIODEN 1/1-31/13 1989

	Kr.
<i>Indtægter:</i>	
Renter af bankbog	839,07
Kupons	3.600,00
Depotgebyr	÷ 53,00
Overskud	<u>4.386,07</u>
<i>Aktiver:</i>	
Nom kr. 30.000,00 Forenede Krf. 2013, kurs 104,75	31.425,00
Bankbog nr. 400194-4	<u>33.942,37</u>
	<u>65.367,37</u>
<i>Passiver:</i>	
Formue, primo	62.451,30
Overskud	4.386,07
Kursregulering for ej realiserede obl.	÷ 1.470,00
Formue pr. 31/12-1989	<u>65.367,37</u>

DHF's fond til særlige formål

Formue, primo	109.216,10
Renter	<u>2.940,72</u>
Formue pr. 31/12-89. Bankbog nr. 400195-1	<u>112.156,82</u>

DHF og SLF's Støttefond

(7. regnskabsår)

Formue, primo	42.629,17
Renter	<u>1.147,81</u>
Formue pr. 31/12-1989, Bankbog nr., 4001969	<u>43.776,98</u>

Ovennævnte regnskab er opstillet på grundlag af foreviste bankbøger, bilag samt depotudskrifter pr. ultimo december 1989.

Randers, den 2. april 1990

Anders V. Larsen, dir.
Hjulmagervej 38
8900 Randers